

Posledné zvonenie

Niekoľko postrehov na záver mojej učiteľskej a riaditeľskej kariéry.

Vyštudoval som Pedagogickú fakultu v Banskej Bystrici v rokoch 1979 - 1984 a Fakultu matematiky a fyziky na UK Bratislava 1990 - 1993. Po troch dňoch práce v Okresnom dome pionierov a mládeže, kde som dostal „umiestnenku“, som nastúpil ako učiteľ matematiky a informatiky na SOU odevné v Púchove. Bol som plný vedomostí a hlavne ideálov. Učil som šesť rokov, keď prišla Nežná revolúcia. 1. februára 1990 som sa stal riaditeľom školy. Rok 1989 považujem za moje druhé narodenie. Stačilo mi šesť rokov v školstve a samozrejme dvadsaťdeväť rokov života v socialistickej spoločnosti na nadobudnutie neotrasiteľného presvedčenia, že socializmus sovietskeho a československého typu je neludský, falošný, skorumpovaný a neudržateľný politický režim. Rok 1989 priniesol obrovskú nádej na riešenie vecí verejných. Určite sa všetko nepodarilo, nenaplnilo, a to vďaka ľudskej malosti, hrabivosti, falošnosti, intrigám, nevedomosti a zlobe, nespravodlivej privatizácii... Získali sme ale slobodu, členstvo v exkluzívnej spoločnosti európskych krajín i členstvo v NATO. Dostali sme možnosť cestovať, vzdelávať sa, podnikáť a rozhodovať o veciach osobných i verejných.

Počas mojej učiteľskej praxe som pracoval v dvoch školách - v odevnej 1984 - 2005, rok v zlúčenej škole a od roku 2006 v gymnáziu. Sem patrí malá historická poznámka: do budovy E (škôlky) som chodil do škôlky okolo roku 1964, do hlavnej budovy C ako prvák základnej školy v roku 1966 na dvojzmenné vyučovanie a potom ako gymnazista 1975 - 1979. Prežil som v školstve šťastný život. Mal som možnosť poskytovať slobodu svojim učiteľom a zároveň som vedel v tom najlepšom slova zmysle zúročiť slobodu riaditeľského postavenia pre rozvoj školy. Slobodu v modelovaní školského fyzického prostredia a slobodu v modelovaní vzdelávacieho prostredia - obsahu, učebného plánu, ročníkových rozvojových a motivačných projektov, školských stavebných i ekologických projektov. A za posledných dvadsať rokov na gymnáziu to boli desiatky až stovky nápadov, návrhov projektov a úspešných realizácií.

Škola je mimoriadne slobodné prostredie pre každého, kto s ňou vie narábať. Pre mňa to bolo 42 rokov šťastnej cesty profesionálnym životom. Som za túto príležitosť neskonale vďačný. Ďakujem mojim vlastným učiteľom, ktorých časť mi bola veľkým vzorom pri výbere povolania a mojim bývalým a súčasným kolegom, učiteľom, majstrom a vychovávateľom, všetkým zamestnancom za skvelú spoluprácu. Ďakujem mojej mame a rodine, pretože boli vždy mojimi fanúšikmi. Gymnáziu prajem slobodné a bezpečné prostredie na ďalší rozvoj a ďalší RAST. Bolo mi nesmiernou ctou byť súčasťou púchovského školstva a posledných 20 rokov milovaného Gymnázia Púchov. Ďakujem.

S úctou, PaedDr. Miroslav Kubičár

ČASOPIS PÚCHOVSKÝCH GYMNAZISTOV

Posledné hlásenie do riaditeľne (malý výber)

Počas môjho štúdia na gymnáziu pre mňa pán riaditeľ predstavoval človeka, na ktorého sa dalo vždy spoľahnúť. Mala som možnosť stráviť s ním program Erasmus v Chorvátsku. Páčilo sa mi, že sa zaujímal o naše názory a kladol zaujímavé otázky, nad ktorými sa dalo zamyslieť. Zároveň nám vedel dopriať aj dostatok voľného času, čo sme si veľmi cenili. Vždy pôsobil energicky a aktívne. Prajem mu, aby si zaslúžený oddychový čas užil v zdraví, spokojnosti a s úsmevom. **Petra Suchárová, sexta**

Počas môjho štúdia bol pre mňa pán riaditeľ symbolom človeka, ktorému na škole naozaj záleží. Aj keď som na gymnáziu strávila len pár rokov, vidím, koľko sa za jeho pôsobenia podarilo vybudovať a zlepšiť. Vďaka jeho práci máme modernú školu a prostredie, v ktorom sa cítime dobre. Vždy na mňa pôsobil pokojne, spravodlivo a s prirodzenou autoritou. Oceňujem, že podporoval nielen vzdelávanie, ale aj rôzne súťaže, projekty a aktivity študentov. Jeho odchod znamená koniec jednej významnej éry nášho gymnázia. Prajem mu veľa zdravia, radosti a zaslúženého oddychu. Ďakujeme za všetko, čo pre našu školu urobil. **Staníková Kristína, sexta**

Vážený pán riaditeľ, ďakujem Vám za všetko, čo ste počas rokov pre naše gymnázium urobili. Vďaka Vašej práci odchádzate so stopou, ktorú vidíme každý deň - v moderných priestoroch, príjemnej atmosfére a dobrej povesti školy. Možno som si to ako študentka nie vždy uvedomovala, ale za tým všetkým bolo veľa úsilia, trpezlivosti a odhodlania. Prajem Vám, aby ste si dôchodok užili minimálne tak dobre, ako ste zvládali riadiť naše gymnázium. Verím, že na školu budete spomínať s úsmevom, rovnako ako ja budem spomínať na roky, počas ktorých ste ju viedli. Prajem Vám veľa zdravia, radosti a zaslúženého oddychu. **S úctou jedna vďačná študentka**

Pán riaditeľ bol pre mňa triedny, ktorý nakoniec zvládne všetko, aj keď nestíha, ktorý sa vie zasmiať aj sám na sebe, je človek optimistický, pracovitý, nikdy sa nevzdáva, vždy má nejaké nápady a občas aj viac, než je zrealizovateľné. Teraz pre mňa predstavuje pripomienku, že budúcnosť môže byť aj takáto - svetlá, aktívna a živá. **Leisha Taurani, IV.B**

Pán riaditeľ pre mňa predstavoval človeka, ktorý sa výrazne podpísal pod podobu našej školy. Vďaka jeho práci je gymnázium miestom, na ktoré môžeme byť hrdí. Oceňujem jeho dlhoročnú snahu, odhodlanie a všetko, čo pre školu a jej študentov urobil. Prajem mu veľa zdravia, šťastia a oddychu. Ďakujeme za všetko. **Michaela Sláviková, sexta**

Netušila som, že človek dokáže toľko veľa urobiť pre druhých. Vo dne i večer sedieť zavretý v kancelárii, len aby vytvoril pre žiakov a učiteľov lepšie miesto. Je to nesmierne pracovitý, usilovný, ale aj napriek zaneprázdnenosti usmiaty človek. Pán riaditeľ, patrí Vám veľká vďaka za všetko, čo ste za dvadsať rokov pre školu urobili. **Markéta Janíková, II.B**

Milý pán riaditeľ, keď som sa v auguste 2025 dozvedela, že nás budete učiť matematiku, skoro ma porazilo. Bála som sa, že budete prísny a bude to ťažké. No opak bol pravdou. Tento rok matematiky bol najlepší. Naučila som sa veľa a hlavne som konečne POCHOPIA. Veľmi sa mi páčilo, ako ste s nami nadväzovali komunikáciu a pýtali ste sa nás na naše názory. Ďakujeme za tento rok matematiky a aj za všetky predošlé roky práce v našej škole. Budete nám veľmi chýbať! **Vďačná študentka z III.B**

Pán Kubičár bol skvelý riaditeľ. Za tých šesť rokov, čo tu študujem, urobil na škole veľa nových a inovatívnych projektov. Bol som s ním aj na Erasme, a bol dobrý a sympatický aj ako sprievodca. Bude mi v škole chýbať. **Juraj Václavík, sexta**

You had a dream

Ó, Dumbledore Kubičár
vy svetlo počas búrky
zdvíhate našu školu
ako vysokozdvížny vozík
nesiete ňou poctivú melódiu jazzu

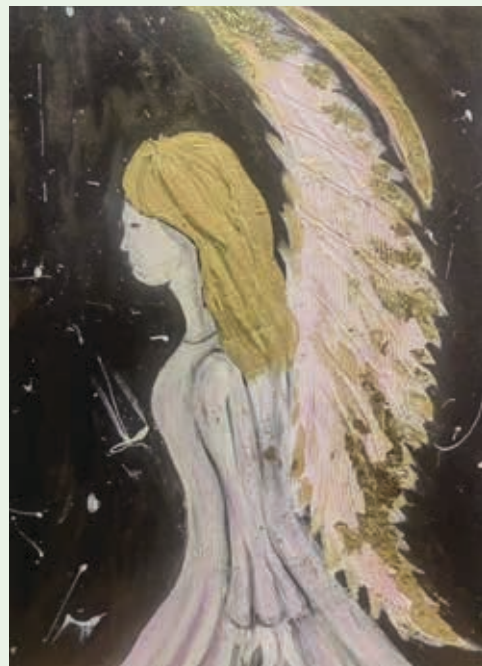
Ste nepoddajný ako vstavaná skriňa
ktorej obsah zatieni
aj Knihnicu Kongresu

Týčili ste sa nad nami dlhé roky
ako mohutný strom
ako most ste spájali naše svety

Táto škola si vás uvarila
a vy odchádzate al dente -
v najlepšom...

Na Mount Rushmore zanedlho
pribudne vaša hlava
plná splnených snov

od triedy SEPTIMA-

Výtvarný kurz triedy kvarta s názvom Každý má svojho anjela, autor Samuel Smataník

Dvadsať rokov, ktoré zmenili Gymnázium Púchov

Keď človek vedie školu dve desaťročia, nezanechá len podpisy v dokumentoch. Zanechá sám seba v chodbách, ktoré si pamätajú kroky generácií, v streche, ktorá sa zmenila na zelený ekosystém, aj v tichých rozhodnutiach, ktoré neboli urobené pred veľkými reflektormi. Riaditeľ našej školy Miroslav Kubičár odchádza po 20 rokoch z tohto postu. Škola sa za ten čas zmenila nielen stavebne, ale aj filozoficky – stala sa miestom, kde sa vzdelávanie prelína s environmentom, komunitou a moderným myslením. V tomto rozhovore sa nevraciam len k jeho projektom. Skôr k tomu, čo zostáva po nich.

Pán riaditeľ, ste absolvent školy, ktorú ste roky manažovali. Čo v nej zostalo rovnaké a čo sa odvtedy úplne zmenilo?

V tejto škole sa zmenilo všetko. Áno, ostali vnútorné priestory, chodby a triedy. Ale celkový vzhľad a duch školy sa zásadne zmenili. Škola dnes dáva neporovnateľne viac príležitostí pre rozvoj žiaka. Priestor vytvára školský vzdelávací program prostredníctvom ročníkových projektov. Veľa možností poskytuje aj spolupráca s inými organizáciami, občianskymi združeniami. Výrazne sa zmenil vzťah učiteľ – žiak, je ďaleko otvorenejší, priateľský.

Spomínate si na svoje prvé dojmy z tejto funkcie? Aké ste mali vízie a z čoho ste mali obavy?

Prichádzal som s veľkým rešpektom. Mal som síce už 16 rokov riadenia odevnej školy za sebou, ale bolo to predsa iné. V čase môjho príchodu na gymnázium v škole učili ešte moji profesori. Prišiel som s ponukou spolupráce a servisu. Myslím si, že som obe ponuky vrchovato naplnil.

Aké hodnoty vás vedú vo vašej práci a aj v živote?

Za najdôležitejšie v práci učiteľa považujem slobodu a zodpovednosť. Zodpovednosť voči žiakovi, rodičom, ale aj sebe. Dôležitá je pracovitosť, čestnosť na každom kroku, posvätná transparentnosť pri ekonomických procesoch. A tiež potreba rastu, tvorivosti, hľadania najlepších ciest na rozvoj školy a vlastný sebarozvoj. V škole sa nedá zastaviť.

Aký bol váš najkrajší a najzábavnejší zážitok vo funkcii riaditeľa?

Krásnych zážitkov bolo veľa. Nevieť povedať konkrétny. Ale milé a zábavné bolo, keď som v súťaži v kľukoch pred tromi rokmi v konkurencii asi 50 chlapcov obsadil tretie miesto.

Ktorý typ študenta vás za tie roky najviac prekvapil?

Stretol som všetky možné typy študentov. Rád mám zvedavých, takých, ktorí chcú vedieť viac, diskutujú, sponchybujú, hľadajú. Veľmi oceňujem úprimnosť. Neustále ma prekvapujú výmyselníci, ktorí vyhadzujú vrecká s vodou či záchodové kefy z okien na ulicu. Občas som vyhlasoval anketu o hľadanie blbca školy... Ale do maturity ich to vždy prejde.

Aký je podľa vás dobrý učiteľ?

Učiteľ má byť vzdelaný, inšpiratívny, ľudský, chápaný, uvedomujúci si, že žiak má nárok na omyl, na chybu, na zlyhanie. Ako učiteľ sme neustále pod drobnohľadom žiakov i rodičov. Pohľad do zrkadla na seba samého je v učiteľskom povolani veľmi dôležitý. Ja svoje zrkadlo mám stále nastavené...

Ktorý projekt školy by ste nazvali „riziko, ktoré sa oplátilo“?

Rizikové projekty boli počas korony, napríklad keď sme starú dlažbu na chodbách vytrhali a novú sme objednali v českej Plzni a hviezdársku kupolu sme objednali v Anglicku. A vtedy sa hranice zatvorili. Dnes však vidíte, že je všetko v poriadku. Hrdý som na celkovú rekonštrukciu priestorov školy, podkrovia, astronómiu, gymnastickú telocvičňu, ale aj ihrisko a celé školské prírodné a zelené nádvorie. Čerešníčkou na torte je oploštenie s bustou generála Štefánika. Inšpiratívny a moderný je vzdelávací program s názvom „Dosiahni vyššie“.

Je niečo, čo ste chceli vybudovať, ale čas alebo okolnosti to nedovolili?

V lete sa začne rekonštruovať budova E, škôlka. A máme spracovanú štúdiu na nadstavbu poschodia na budove A s využitím nových technológií a zároveň pre podporu duševného zdravia pod názvom InLab+WellCent. Nové poschodie poskytne priestor pre tvorivú činnosť na informatike, napríklad s robotmi a microbitmi. Zároveň vznikne priestor pre aktivity psychológa so žiakmi i celými triedami. Projekt je nachystaný v podobe štúdie.

Čo by sa tu podľa vás nikdy nemalo zmeniť, aj keby sa škola menila akokoľvek?

Veľmi mi vždy záležalo na kultúre školy. Dnes je otvorená, priateľská, ústretová voči žiakom, rodičom, návštevníkom, a pracovná, ale slobodná vo vzťahu k učiteľom, zamestnancom. Škola sa určite bude rýchlo meniť, ale človečina sa nesmie vytrátiť.

Kedy ste si naposledy povedali, že táto práca vás naozaj dojala?

Stále ma dojma odchod žiakov. Je to vždy zmes lúčenia a úvahy o perspektívach odchádzajúcich žiakov. Pred zopár rokmi som mal triedu, v ktorej, keď chcel odpútať moju pozornosť od učenia, spievali Tichú noc. Pri lúčení ju spievali mimoriadne falošne opäť, ale dojali ma k prúdu slz. A rozplakali ste ma pri odchode aj vy, zo súčasnej IV.B triedy. Boli ste tu jedinou „mojou triedou“.

Čo si zo všetkých tých rokov so sebou odnášate?

Veľkú spokojnosť s výberom povolania. Učiteľstvo bolo a je mojim vysnívaným povolaním. Prežil som v škole šťastné štyri desaťročia. Odnášam si pocit dobre vykonanej práce. A mal som aj šťastie v kariére, ku ktorej mi pomohli moje priateľky – Hedka Šulcová, Editka Pružincová pri voľbe riaditeľa odevnej školy v roku 1990, a po rokoch Majka Šnidlová, moja predchodkyňa na gymnázium. Vďaka, dievčatá!

Aké máte plány do budúcnosti?

Moja budúcnosť sa ešte len tvorí. Pôvodný zámer, pracovať na EÚ projektoch, sa mi rozšpal pre korupciu pri čerpaní fondov a ich možné zastavenie. Možno to bežný človek nevidí, ale pre Slovensko je obrovskou hanbou protekcia, klientelizmus a korupcia v najvyšších štátnych inštitúciách. Môj vek mi z titulu zákona zabráňuje byť naďalej riaditeľom školy. Dnes mám možnosti otvorené – môžem ešte učiť, pomôcť pri digitalizácii školy... Určite však budem tráviť veľa času štúdiom. Mám v rukách čerstvé rozhodnutie o prijatí na bakalárske štúdium v odbore Ochrana a využívanie krajiny na Technickej univerzite vo Zvolene. Tam budú viesť moje prvé kroky.

Čo by ste odkázali budúcemu vedeniu, žiakom, rodičom, učiteľom?

Som presvedčený, že investícia do vzdelania, do škôl a učiteľov a zároveň do vedy a tvorivosti je jednou z najlepších investícií, ktorú môže spraviť žiak, rodič, učiteľ i štát. Budte múdri a ľudskí, láskaví. Budem vám držať palce.

-Leisha Taurani, IV.B-

